

Prelatura personală

Prelaturile personale sunt instituții care fac parte din structura ierarhică a Bisericii. Opus Dei a fost ridicat de Ioan Paul II ca prelatură personală în spațiu internațional, prin constituția apostolică ‘Ut sit’, din 28 noiembrie 1982.

05.03.2011

Ce este o Prelatură personală?

În dreptul Bisericii Catolice, figura juridică denumită prelatura

personală a fost prevăzută de Conciliul Vatican II.

În decretul conciliar *Presbyterorum ordinis*, (7.12.1965) n. 10, stabilea că pentru „actualizarea diferitelor inițiative pastorale în favoarea diferitelor grupuri sociale în anumite regiuni sau națiuni sau de-a dreptul în lumea întreagă” se vor putea constitui în viitor, printre alte instituții, „dieceze particulare și prelaturi personale”.

Care sunt caracteristicile prelaturilor personale?

Conciliul intenționa să sublinieze o nouă figură juridică, de o mare flexibilitate, pentru a contribui la răspândirea efectivă a mesajului și a vieții creștine: organizarea Bisericii răspunde astfel la cererile misiunii sale, care se implică în istoria oamenilor.

Prelaturile personale, începute cum am spus de Conciliul Vatican II, sunt instituții conduse de un Păstor (un prelat numit de Papa și care guvernează prelatura cu puterea de guvernare sau jurisdicție); în afara prelatului mai este un prezbiteriu compus din preoți seculari și mai sunt laici, fie bărbați fie femei.

Deci, prelaturile personale sunt instituții care fac parte din structura ierarhică a Bisericii, adică una din formele de autoorganizare pe care Biserica o dă pentru a ajunge la scopul pe care Cristos i-a încredințat-o, cu caracteristica prin care credincioșii lor continuă să facă parte și din bisericile locale sau diecezele unde au domiciliu.

Ridicarea lui Opus Dei ca Prelatură Personală

Opus Dei a fost ridicat de Ioan Paul II ca prelatură personală în spațiu internațional, prin constituția

apostolică *Ut sit*, din 28 noiembrie 1982. Pentru caracteristicile citate, prelaturile personale se deosebesc, dintr-un punct de vedere, de mișcările și asociațiile credincioșilor și din alt punct de vedere de institutele religioase și de viață consacrată în general.

Dreptul canonic prevede ca orice prelatură personală să fie condusă de dreptul general al Bisericii și de statute proprii.

Prelatura lui Opus Dei

Înainte de a fi ridicată ca Prelatură, Opus Dei era deja o unitate organică, compusă din laici și preoți care cooperau la o datorie pastorală și apostolică cu un cuprins internațional. Această datorie specifică creștină constă în răspândirea idealului sfințeniei în mijlocul lumii, în munca profesională și în împrejurările obișnuite ale fiecăruia.

Paul VI și următorii Papi Romani au indicat să se studieze posibilitatea de a dota Opus Dei cu o configurație juridică definitivă și adecvată naturii sale, la lumina documentelor conciliare, trebuia să fie cea de prelatură personală.

În 1969, cu participarea atât a Sfântului Scaun cât și al lui Opus Dei, a fost început procesul pentru a efectua această conformare. Acest proces s-a încheiat în 1981. Îndată după aceea Sfântul Scaun a trimis o notă informativă la mai mult de două mii de episcopi ale diecezelor în care era prezent Opus Dei, pentru ca să trimită propriile observații.

Împlinit acest pas, Opus Dei a fost ridicat de Ioan Paul al II-lea în prelatură personală cu un cuprins internațional, prin constituția apostolică *Ut sit*, din 28 noiembrie 1982, care devine executivă în 19 martie 1983. Cu acest document

Pontiful Roman a promulgat Statutele, care constituie legea particulară pontificală a Prelaturii lui Opus Dei. Este vorba de Statutele redactate cu precădere de fondator, cu modificările peste care nu se poate trece pentru a le adapta la noua legislație.

La Prelatura lui Opus Dei aparțin preoți și laici, bărbați și femei din cele mai diferite naționalități și culturi.

Raportul lui Opus Dei cu diecezele

Prelatura lui Opus Dei este o structură jurisdicțională care aparține la organizarea pastorală și ierarhică a Bisericii. Ca diecezele, prelaturile teritoriale, vicariatele, ordinariatele militare, etc., prelatura se bucură de o proprie autonomie și jurisdicție obișnuită pentru realizarea misiunii sale în serviciul întregii Biserici. De aceea depinde

direct de Pontiful Roman, prin intermediul Dicasterului pentru Cler.

Prelatul lui Opus Dei

Prelatul lui Opus Dei, actualmente este Mons. Fernando Ocáriz.

Puterea prelatului se extinde la tot ce privește misiunea deosebită a prelaturii:

a) credincioșii laici din Opus Dei rămân în condiția lor de credincioși ai diecezelor de reședință și totuși continuă să fie supuși puterii episcopului diecezan în același fel și în aceleași materii a celorlalți botezați. Sunt supuși puterii prelatului în tot ceea ce privește împlinirea datoriilor particulare, ascetice, formative și apostolice, asumate de ei prin declarația formală de încorporare în prelatură. Aceste datorii, prin materia lor, nu se interferează cu puterea episcopului diecezan.

b) Diaconii și preoții încardinați în prelatură fac parte din clerul diecezan și sunt pe deplin supuși puterii prelatului. În același timp trebuie să mențină o strânsă frăție în raporturile cu membri prezbiteriului diecezan, să observe cu grijă disciplina generală a clerului. Se bucură de votul activ și pasiv pentru constituirea consiliului prezbiterial al diecezei.

Pe lângă aceasta, episcopii diecezani, cu permisiunea prelatului sau, când este cazul, al vicarului său, pot să încredințeze preoților din prezbiteriu al prelaturii misiuni sau oficii bisericești.

Ce obligații desfășoară credincioșii din Opus Dei?

Munca pe care credincioșii din Opus Dei o desfășoară nu se limitează la un tărâm specific, ca de exemplu educația, asistența celor bolnavi sau ajutorul pentru cei defavorizați,

pentru că fiecare caută să apropie de Dumnezeu persoanele cu care trăiește, realizând o profundă sămânță de pace și de bucurie în ambientul în care se găsesc.

Prelatura își propune să amintească că toți creștinii trebuie să coopereze la găsirea de soluții creștine la problemele societății și trebuie să dea o mărturie continuă a credinței proprii în ambientul în care trăiește.

Coordonarea dintre prelatura lui Opus Dei și diecezele

Statutele lui Opus Dei (titlul IV, capitolul V) stabilesc criteriile pentru a garanta coordonarea perfectă între prelatură și diecezele în cadrul teritorial la care ea își desfășoară misiunea sa specifică. Iată câteva caracteristice a unei atare coordonare:

a) Nu se începe munca lui Opus Dei nici nu se începe ridicarea canonică a unui centru a prelaturii fără

consensul prealabil al episcopului diecezan.

b) Pentru a ridica biserici ale prelaturii, sau când sunt încredințate biserici deja existente în dieceză – eventual chiar parohii –, se stipulează o convenție între episcopul diecezan și prelat sau vicarul regional; în aceste biserici se observă dispozițiile generale ale diecezei despre bisericile încredințate clerului secular.

c) Autoritățile regionale ale prelaturii informează cu regularitate și întrețin raporturi obișnuite cu episcopii diecezelor în care prelatura desfășoară munca sa pastorală și apostolică, ca și cu episcopii care au misiuni directive în Conferințele Episcopale și cu organismele respective.

pdf | document generat automat din
[https://dev.opusdei.org/ro-ro/article/
prelatura-personala-2/](https://dev.opusdei.org/ro-ro/article/prelatura-personala-2/) (07.08.2025)